Vaqif VƏHMƏNLİ

Azərbaycanın ən humanist yazıçısı Elçin müəllimə

Tanrım, niyə məni adam yaratdın,
Noolardı çəməndə çiçək olaydım?
Bir əlvan kəpənək olsaydı adım,
ya da bir çiçəyə dibçək olsaydım...

ağactək ucalıb yol qırağında,
gələnə, gedənə əl eləsəydim...
Əsib yellər kimi, axşam çağında
güllər arasından yol eləsəydim...

dərə yaratsaydın yamacı islaq -
qoynuma yağışlar dolardı, Tanrım!
Məni bir axar su, çağlayan bulaq,
bulud yaratsaydın... nolardı, Tanrım?

Adamın üst-başı qan olur, Tanrım,
Qəssab qarmağında şaqqadı adam.
İstəyi var-dövlət, şan olur, Tanrım
Şahların belində toqqadı adam.

Tülküdü, ceyrandı, çaqqaldı adam,
Tanrım, adam olmaq ayrı büsatdı.
Küləkdi, sazandı, naqqadı adam
Tanrım, adam adı adıma yaddı.

Adına ad çatmaz, böyükdü adın,
Kafər hikmətini duydumu sənin?
Tanrım, niyə məni adam yaratdın,
Qüdrətinin gücü buydumu sənin?

Kef çəkir zürafə, dəvə, İlahi,
Nə var ki, onlara pənah olmağa?
Məni yaratmağa nə var, İlahi,
Dəyərmi bununçün Allah olmağa?

Ədəbiyyat qəzeti.- 2023- cü il.- 20 may.- S. 30.